

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ *Εν Ἀθήναις φρ. 15—*Εν δε ταῖς ἑπαρ. φρ. 16—*Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 20.

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.—*Οπου ἀποδεικνύεται . . .—Φρού Φρού.—Πολιτική τοῦ λαοῦ.—Εἰς τὰ δίκτυα . . .—Καραμέλις.—Φρέσκα-Φρέσκα.—*Ἐμπρός παιδιά! (ποίημα).—*Ἐπιστολαὶ ὀδοιπόρου (Πειραιεὺς).—Γνώμη.—Θέατρον *Ἵρρες*.—Σύγχρονος Γαλλικὸς Παρνασσός(mignonne).—NINA.

ΟΠΟΥ ΑΠΟΔΕΙΚΝΥΕΤΑΙ

ὅτι καὶ κυβέρησις καὶ ἀντιπολιτευσίς πολιτεύονται πατριωτικῶς.

Τρίβει τὰς χεῖρας τοῦ τὸ **Μὴ Χάνεσαι** κατ' αὐτὰς ἐκ πατριωτικῆς εὐχαριστήσεως, ἐξ ἡδονῆς ἣν ἀλείφει εἰς τὰ μέλη τοῦ ὅλα, ὡς μέλι τοῦ Ἰμνητοῦ, τὸ γλυκὺ αἶσθημα τῆς φιλοπατρίας. Πρώτην φοράν μετὰ τὴν θουελλώδη τῆς βουλῆς σύνοδον βλέπει τοὺς δύο πόλους τοῦ κράτους τὴν κυβέρησιν καὶ τὴν ἀντιπολιτευσίαν συναντηθέντας πρωτοφανῶς εἰς τὸ στρατιωτικὸν ζήτημα τῆς χώρας, κατὰ τὴν ἔκφρασιν τοῦ ψυχραίου πρωθυπουργοῦ, τῆς **πατρίδος** κατὰ τὴν θερμὴν τῶν θερμότερων ἔκφρασιν.

Κατ' αὐτὰς ἀναγινώσκοντες τὰ ἐπανειλημμένα ἄρθρα τῶν ἐφημερίδων τῆς ἀντιπολιτεύσεως, αἰτινες γογγύζουσι διὰ τὴν διάλυσιν τοῦ στρατοῦ καὶ τὴν παραλυσίαν αὐτοῦ—ἀφοῦ προηγεῖται ἡ διάλυσις, ἡ παραλυσία μᾶς φαίνεται **πρωθυστερον**,—ἀνεμένομεν φυσικῶς διάψευσιν ἐπίσημον, διότι τὸ ζήτημα εἶνε σοβαρὸν πολὺ **σοβαρὸν** καὶ συνάμα περιεργον, διότι τὰ περὶ διαλύσεως τοῦ στρατοῦ ἄρθρα, ἐν Ἀθήναις τοῦλάχιστον, συνοδεύονται καθ' ἑκάστην καὶ ὑπὸ λόχου νεοσυλλέκτων, οἵτινες μὲ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου ἐξερχόμενοι τοῦ φρουραρχείου μεταβαίνουν εἰς τοὺς στρατώνας ὅπου ἐνδύονται.

—*Τί διάβολον ἐλέγομεν, ἢ ἡμεῖς δὲν βλέπομεν καλὰ ἐκλαμβάνοντες ὡς νεοσυλλέκτους τοὺς ἐν τοῖς περιπάτοις, ἢ αἱ ἐφημερίδες τῆς ἀντιπολιτεύσεως τυφλώττουσιν, ἢ ὅτι τέλος ἡ κυβέρησις δὲν ἐννοεῖ τὰ γραφόμενα.

Καὶ ἀνεμένομεν ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν διάψευσιν.

*Ὅτε αἴφνης ἐν τοῖς **Συλλόγοις** τοῦ Βουκουρεστίου ἀνεγνωμεν προχθές, ὅτι ἡ κυβέρησις ῥητῶς ἀπηγόρευεν εἰς τοὺς σωματάρχας νὰ δίδωσι πληροφορίας περὶ τοῦ στρατοῦ.

*Ἡ εἶδησις αὕτη ὡς ἀστραπὴ ἔλαμψε καὶ εἰς τὰ δύο ἢ μισφαίρια τοῦ ἐγκεφάλου ἡμῶν καὶ ἔκτοτε τριβομεν τὰ χεῖρας ὡσάκις ἀναγινώσκομεν ἄρθρα περὶ διαλύσεως τοῦ στρατοῦ εἰς τὰς ἐφημερίδας τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ ἀντιἀπαντήσεως ἐν τῇ **Ἵδρα** τὸ στερεότυπον: *«Γράφουσιν εἰς τοὺς «Καιροὺς» τοῦ Λορδίου ἐκ Παρισίων . . .»*

Σπρίγγ.

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ.

*Ὁ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀνταποκριτὴς τοῦ **Αἰῶνος** διεκτραγωδῶν τὰ δεινὰ τῶν χριστιανῶν λέγει ὅτι τὴν στιγμὴν αὐτὴν εἰς ταῖς χριστιανικαῖς ἐπαρχίας **Ἐρήμως καὶ πείνα** καὶ **κρύο** κατοικεῖ. Καὶ τὸ κρύο αὐτὸ μὲ θερμοκρασίαν 40 βαθμῶν!

Αἱ **Νέαι Ἰδέαι** ἀποκαλύψασαι τὴν ὑπαρξίν **καρμπογιὰς** παρὰ τῆς κ. Τρικουπῆ ἀπεγύμνωσαν πλέον τὸν δυστυχεῖ μυστακά του τοῦ κορακοβαφοῦς χρώματός του.

*Ἡ **Ἐφημερίς** μετὰ τινὰς ἡμέρας ἔγραψεν ὅτι ὁ κ. Τρικουπὴς **γενικίζει** ἑαυτόν.

*Ἐκτοτε ἀπεγυμνώθη καὶ τὸ κranίον του.

Εὐτυχῶς αἱ ἀπογυμνώσεις τῶν περιωρίσθησαν μόνον εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ πρωθυπουργοῦ, διότι ἂν εἶχον τὸν ζῆλον νὰ προχωρήσωσιν, ἴσως πρῶτα τινὰ ἠθέλομεν ἀναγνώσει μετ' ἐκπλήξεως περιγραφὴν τοῦ πρωθυπουργοῦ τῆς Ἑλλάδος ἀπογυμνωθέντος καὶ φύλλου συκῆς.

***Α! Shoking!**

*Ἦτο χειμῶν καὶ ἀπόκρεω. Τὰ σαλόνια περιήρχετο ἐρωτιδεὺς τιτρώσκων δεξιᾷ καὶ ἀριστερᾷ ἀδιακρίτως, καρδίας.

Αἱ ἀπόκρεω παρῆλθον καὶ ὁ ἐρωτιδεὺς ἀνεχώρησε τῶν Ἀθηνῶν ἀπλοῦς θνητός.

*Ἐπανῆλθε τώρα ἐν μέσῳ θέρει καὶ ἐν ἀπουσίᾳ τῶν ἀπόκρεω.

δὲν δύναται πλέον νὰ μεταμορφωθῇ εἰς ἐρωτιδέα.

*Ἄλλ' ἔπρεπε νὰ πληγῶνῃ ἀκόμη καρδιαίς.

Ἐφόρσε κράνος ἀντὶ σγουρῆς περούκας, σπαλέτες ἀντὶ πετρῶν, καὶ ξιφίδιον ἀντὶ φαρέτρας.

Ὅμοι! εἰς τὰς κυρίας προξενεὶ πλέον τρόμον! Εἰς τοὺς ἀνδρας;

Ἐ! εἰς αὐτοὺς ἔνεκα τοῦ ὧς ἐκ τῆς ἐπιστρατεύσεως ἀναπτυχθέντος πολεμικοῦ φρονήματος κατορθώνει νὰ διεγείρει τὸν . . . ἐνθουσιασμόν μόνον.

Ἴνα κατανοήσῃ τις τὸν βαθμὸν, εἰς ὃν ἔχει φθάσει ὁ πολεμικὸς ἡμῶν ἐνθουσιασμός, πρέπει νὰ ὑπολογίσῃ ὅτι ἀκόμη δὲν ἦλθεν ἐξ Ἰμβρατίας ὁ ἀγαπητὸς φίλος Κλ. Πζ., ἵνα καταταχθῇ εἰς τὸ ἵππικόν, ὡς εἶχε πράξει πρὸ δύο ἐτῶν.

Κατ' αὐτὰς ξετινάζονται τὰ ἀπὸ αἰῶνων σκονισμένα βιβλία τῆς ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης. Οἱ δὲ ὑπάλληλοι, μὴ ἐξαιρουμένου οὐδὲ τοῦ ἐφόρου, ἐργάζονται ὅλην τὴν ἡμέραν ξεσκονίζοντες, ἀλλὰ καὶ σκονιζόμενοι καὶ καλυπτόμενοι ὑπὸ παχὺ στρώμα κόνεως. Τὴν φιλοπονίαν των μαρτυρεῖ τὸ ἐξῆς τοῦ εὐφυοῦς ἐφόρου:

Ἰδὼν τινα ὑπάλληλον ἀναβιβασμένον ἐπὶ κλίμακος, βουτημένον εἰς τὴν σκόνιν, λέγει πρὸς ἕτερον ὑπάλληλον: «Καταίβασε κ' ἐκεῖνον τὸν τόμον, θέλει ξεσκόνισμα.» Καὶ ἔδειξε τὸν ἐπὶ τῆς κλίμακος ὑπάλληλον.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

— Μωρὲ Γιάννη, ἓνα πράγμα δὲν μπορῶ νὰ καταλάβω ἀκόμα, ἀκούω νὰ λένε πάλι γιὰ προπαρασκευαίς καὶ ἐτοιμασίαις, μὰ γιὰ πετωμάτα δὲν ἀκούω τίποτε.

— Τί κρυτὸς ποὺ εἶσαι. Δὲν ξέρεις πῶς δὲν εἶναι πλέον ἡ τὰ πράγματα ὁ Κουμουνοῦρος;

Εἰς τὰ Δικτυα

τῆς Ἀράχνης ἐνεπλέχθη τὸ σάββατον εἰς Φάληρον ἐν σκλλάκι πλεκτὸν καὶ ἐν γάντι ἀριστερόν.

Ἡ Ἀράχνη εὐτυχῶς δὲν εἶνε μονόχειρ, ὥστε τὸ γάντι τῆς εἶνε ἀχρηστον, ἀν καὶ τῆς ἐρχεται ὠραία, ἔσον διὰ τὸ σαλλάκι οὔτε ἀποκοραίς εἶνε διὰ νὰ τὸ φορέσῃ, οὔτε ἔννοει νὰ ἐκθέσῃ εἰς τοῦ μπάτη τὴν δρόσον τὴν ἰδιοκτήτριαν ἢ Ἀράχνη τὸ ἀποδίδει ἐπὶ πρώτη αἰτήσῃ ἐν τῷ τυπογραφείῳ τοῦ Μέλλοντος.

Ἐν τούτοις ἄς τῇ ἐπιτραπῇ νὰ εἴπῃ εὐσεβάτως, ὅτι θὰ ἐπρωτίμα ἀντ' αὐτῶν νὰ εὕρισκε τὸ κατὰ τὴν αὐτὴν ἐσπέραν ἀπολεσθὲν ἀνθος τῆς Βασιλείσεως τοῦ Φαλήρου ὡς εὕρην ἄλλοτε τὰς ἀπολεσθεῖσας διόπτρας τῆς.

ΚΑΡΑΜΕΛΕΣ.

Εἰς τὸν Κ. δεικνύει ὁ Π. μίαν μετοχὴν τοῦ Δανείου τῶν 60,000,000.

— Νὰ τὴν δώσῃ, φίλε μου, τοῦ κ. Πλάτωνος Νεγρεπόντη, νὰ εἶσαι βέβαιος ὅτι θὰ κερδήσῃ καὶ ὅτι πρῶτ' πρῶτ' θὰ ἔλθῃ νὰ σοῦ φέρῃ τὰς 100,000.

Μινωταυρισθεῖς σύζυγος, κράσεως φλεγματικῆς, ἠγωνίζετο νὰ ἐξηγήσῃ φιλοσοφικῶς τὰ ἀμαρτήματα τῆς συζύγου του.

Ἐπὶ πρὸς ὃν ἐξηγεῖτο φίλος:

— Οὐφ ἀδελφε, κερατένια φιλοσοφία εἶναι αὐτή!

Εἰς Ἀθηναίων Ἀγαθόπουλον διηγοῦνται ὅτι ὁ πατὴρ τοῦ Μ. ἀσθενεὶ ἐπικινδύνως.

Ἐπὶ Ἀγαθόπουλος μὲ μεγάλην ἑτοιμότητα πνεύματος ἐρωτᾷ:

— Καὶ εἶναι ἀπὸ τὸν Μ. γεροντότερος;

Δ'. | ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ «ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ» | 10

NINA

ΠΑΡΙΣΙΝΗ ΗΘΟΓΡΑΦΙΑ.

III—ΕΣΠΕΡΙΣ

(Συνέχεια ἴδε προηγ. φύλλον)

Ἐπὶ τῆς κλίνης ἐκεῖνης δύο ὅλας ἐβδομάδας κατατηκόμενος ὑπὸ τῶν ἀλγηδόνων. Παρῆλθε τις γυνὴ ἤρχετο καθ' ἐκάστην καὶ ἤλλασσε τοὺς ἐπιδέσμους τῆς πληγῆς. Ἠγρύπνει τὰς πρώτας νύκτας παρὰ τὸ πλευρόν του, τῷ ἔφερε τὸ φαγητόν, τὸν παρηγόρει. Ἦτο καὶ νοσοκόμος.—Ἄ! μητέρα μου ἔλεγε ἐὰν ἤξευρες ὅτι ὁ υἱός σου εὕρισκετο ἐδῶ!—Βέρθα, Βέρθα! ἀνεφώνει ἄλλοτε πάλιν ἐὰν ἦτο πλησίον μου, δὲν θὰ ἦσθάνομην τὰς ἀλγηδόνας, θὰ ἦμην ὑγιής. . .!—Ἄλλ' οὔτε ἡ χήρα Δωρναί, οὔτε ἡ Βέρθα ἔμαθε τὸ συμβάν τοῦτο, διότι ὁ Ἐδουάρδος ἐξηκολούθει νὰ

τοῖς γράφῃ τακτικῶς καὶ νὰ τοῖς ὑπόσχεται ὅτι θὰ ἐπανέλθῃ ταχέως. Ὁ κ. Δάξων ἐπεσκεπτετο συχνὰ τὸν ἀτυχῆ ὑπάλληλον καὶ ἡ σύζυγός του τῷ ἐπεμπε δίπυρα καὶ τέϊον.

Μετὰ εἴκοσιν ἡμέρας καὶ δύο ἡμέρας ἀφοῦ ἠγέρθη τῆς κλίνης τὸν μετέφερον ἐπ' ἀμάξης εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Δάξωνος, ὅπου ἡ ἄλλη μήτηρ ἢ ἀγαθὴ κυρία του περιποιεῖτο τὸν Ἐδουάρδον. Ἄλλ' ἡ Ἀστυνομία οὐδὲν ἠδυνήθη νὰ ἀνακαλύψῃ. Οἱ δολοφόνοι ἐκρύπτοντο ἢ ἀνεχώρησαν. Ὁ δὲ Ἐδουάρδος οὐδέποτε ἐξήρχετο νύκτα μόνος.

Ἐπὶ τέλους μὴ δυνάμενος νὰ ὑπομείνῃ τὴν στήρησιν τῆς μητρός καὶ τῆς Βέρθας ἐγκατέλειπε μετὰ τρεῖς μῆνας τὸ Λονδίον καὶ κατήλθεν εἰς τὴν Ἀθήρην, ὅπου συνητήσαμεν αὐτὸν ἐπανακάμπτοντα εἰς Παρισίους.

Εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Ἀμεδαίου κόμητος τοῦ Σαιν-Μώρ, εἰς τὸν χορὸν τοῦ ὁποίου μετέβη τὴν ἰδίαν ἐσπέραν τῆς ἀφίξεώς του, εὐελπίς ὅτι θέλει συναντήσῃ ἐκεῖ τὴν Βέρθαν, ὁ Ἐδουάρδος ἐνόμισεν ὅτι ἀνεγνώρισε τὸν Δεσορέλ, εἰς δὲ τὸν Μαρκήσιον Μωρυγνὺ τὸν Ἰούλιον Ριγῶ. Ὅταν ἐπανῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν μετὰ τῆς μητρός του, ἐγκαταλείψας ἀποτόμως τὸν χορὸν, αὐτὴ ἀποροῦσα καὶ τεθλιμμένη, διότι ἔμελλον νὰ ἀπωλέσῃ τὴν προστασίαν τοῦ νέου Κόμητος, παρεκάλει τὸν υἱὸν τῆς νὰ τῇ ἐξηγήσῃ τί συμβαίνει.

— Μὴ ζητῆς περισσώτερα, μητέρα, ἀπεκρίνετο ὁ Ἐδουάρδος — ἀλλὰ δὲν εἶναι αὐτὸς ὁ Ἀμεδαίος.